

تنوع درون گونه‌ای و ترجیح میزبانی جمعیت‌های *Pratylenchus vulnus* ایران

منصوره باکویی^۱، *ابراهیم پورجم^۲ و مختار جلالی جواران^۳

^۱دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، گروه بیماری‌شناسی گیاهی، دانشگاه تربیت مدرس،

^۲دانشیار، گروه بیماری‌شناسی گیاهی، دانشگاه تربیت مدرس، ^۳دانشیار، گروه اصلاح نباتات، دانشگاه تربیت مدرس

تاریخ دریافت: ۸۶/۵/۲۴؛ تاریخ پذیرش: ۸۷/۸/۲۲

چکیده

در این پژوهش تنوع مورفومتری و ترجیح میزبانی دو جدایه از نماتد مولد زخم ریشه *Pratylenchus vulnus* ایران؛ جدا شده از درختان افرا و سیب، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بررسی ویژگی‌های مورفومتری (جمعیت‌های کشت شده بر روی محیط کشت هویج) با نرم‌افزار کامپیوتری MVSP-32 (روش UPGMA و ضریب تشابه اقلیدسی) و همچنین تجزیه و تحلیل واریانس نشان داد که تغییرات مورفومتری در بین نماتدهای ماده نسبت به نماتدهای نر بیشتر است. براساس درصد تنوع مورفومتری یک جمعیت‌ها، صفات موردنظر در سه گروه: تنوع بالا، (بیش از ۷۰ درصد)، تنوع متوسط، (بین ۵۰ تا ۷۰ درصد) و تنوع پایین، (کمتر از ۵۰ درصد) طبقه‌بندی شدند. در نماتدهای ماده فاصله سر تا مجرای تناسلی و مقدار هم‌پوشانی مری با روده از کمترین تنوع در بین دو جدایه برخوردار بود، در حالی که عرض بدن و عرض بدن در ناحیه مخرج بیشترین تنوع را در بین دو جدایه داشتند. ترجیح میزبانی گیاهان افرا پلت، افرا شیردار، زیتون، ذرت و سویا به دو جدایه مذکور مورد بررسی قرار گرفت. هر دو گونه افرا پلت و افرا شیردار، میزبان خوبی برای دو جدایه مذکور بودند. در گیاه سویا به‌رغم نفوذ نماتد در ریشه، فاکتور تولیدمثلی (Rf) کمتر از ۱ بود، بنابراین گیاه میزبان نماتد محسوب نمی‌شود. در گیاهان ذرت و زیتون نیز هیچ نفوذی از نماتد در ریشه صورت نگرفت. نتایج این تحقیق تنوع زیست‌سنجی (مورفومتری) و ترجیح میزبانی بالایی را در دو جدایه ایرانی *P. vulnus* نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: نماتد، ترجیح میزبانی، افرا، *Pratylenchus vulnus*

مقدمه

نماتد مولد زخم (*Pratylenchus*) بعد از نماتد مولد غده ریشه (*Meloidogyne*) و نماتد سیستی (*Heterodera*)، اهمیت اقتصادی بالایی در جهان دارند (دیویس و مک گودوین، ۲۰۰۰). گونه *Pratylenchus vulnus* (آلن و جنسن، ۱۹۵۱) دارای دامنه میزبانی وسیع و عامل خسارت جدی بر روی درختان

میوه هسته‌دار و دانه‌دار، درختان غیر مثمر، جنگلی و گیاهان زینتی است. طی سال‌های اخیر مطالعات بسیاری در مورد اختلاف‌ها و تغییرات درون گونه‌ای موجود در گونه‌های مختلف جنس *Pratylenchus* انجام شده است (سینگ و خان، ۱۹۸۱؛ آلو و کوربت، ۱۹۸۴؛ پورجم و همکاران، ۱۹۹۹). مطالعه ویژگی‌های ناحیه‌ای، مورفومتری و مورفولوژی ایزوله‌ها و جمعیت‌های *Pratylenchus vulnus* از نواحی مختلف جهان،

هر چند تشخیص جنس *Pratylenchus* تقریباً ساده است، اما به اعتراف اغلب نماتدشناسان تشخیص گونه‌های این جنس از یکدیگر بسیار مشکل بوده و کمترین تغییرات ظاهری و زیست‌سنجی باید مورد توجه قرار گیرد (لوف، ۱۹۹۱). در سال ۱۹۹۹ یک جمعیت از گونه *P. vulnus* به‌عنوان عامل خسارت شدید در نهالستان‌های افرا واقع در بهشهر گزارش شد (برهانی و همکاران، ۱۹۹۹)، که با گونه تیپیک گزارش شده از غرب کشور تفاوت نسبی نشان می‌داد (پورجم و همکاران، ۱۹۹۷). با توجه به وجود تغییرات ظاهری و تفاوت در میزان اصلی (افرا در مقابل گیلاس و سیب) و اقلیم دو جمعیت *P. vulnus* گزارش شده از ایران از یک‌سو و ضرورت بررسی و توجه به تغییرات جزئی در افراد این جنس و اطمینان از صحت تشخیص گونه از سوی دیگر، لازم بود مطالعات تکمیلی در این رابطه صورت گیرد. لذا این تحقیق به‌منظور بررسی میزان تنوع درون گونه‌ای و ترجیح میزبانی دو جدایه *P. vulnus* ایران و اطمینان از صحت گزارش‌های مربوط؛ مبنی بر تعلق هر دو جدایه به یک گونه، صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها

منشاء مایه تلقیح (اینوکولوم) و کشت آن‌ها: تحقیق روی دو جدایه *P. vulnus* جدا شده از درختان افرا (نهالستان چلمردی بهشهر) و درختان سیب (باغات کشت و صنعت مغان) انجام شد. استخراج نماتدها از نمونه‌های خاک و ریشه موردنظر با روش سینی^۵ با اندکی تغییر صورت گرفت (وایت هد و همینگ، ۱۹۶۵). نماتدهای جمع‌آوری شده به‌روش فوق، به دقت در زیر بینوکولر بررسی و نمونه‌های *Pratylenchus* موردنظر جدا شد. اسلایدهای میکروسکوپی مستقل از هر کدام از جدایه‌ها تهیه و پس از مطالعه با میکروسکوپ، نتایج حاصل از آن با منابع موردنظر مقایسه گردید. پس از اطمینان از هویت صحیح جدایه‌های موردنظر، نمونه‌های زنده مجدداً از

نشان‌دهنده تنوع درون گونه‌ای در این جنس می‌باشد (پینوشت و همکاران، ۱۹۹۴؛ دوست و همکاران، ۲۰۰۱؛ گا و همکاران، ۱۹۹۹؛ لاکس و همکاران، ۲۰۰۴؛ رُمن و هیرشمن، ۱۹۶۹). اساس تشخیص و شناسایی پاتوتیپ‌ها (نژاد) به‌عنوان یک گروه‌بندی زیرگونه‌ای، آزمایش "تفاوت میزبانی"^۱ است؛ برای مثال در بین جمعیت‌های ژاپنی *P. coffeae* تغییر تولیدمثل روی محصولات مختلف، بیانگر نژادهای فیزیولوژیک می‌باشد (میزوکوبو، ۱۹۹۵). حساسیت میزبانی به نماتدهای انگل گیاهی با اندازه‌گیری تولیدمثل آن‌ها روی گیاهان بعد از تلقیح مصنوعی قابل بررسی است (لويس، ۱۹۸۷). فاکتور تولیدمثل Rf^2 (Rf) = تراکم جمعیت نهایی Pf^3 (Pf) تمامی مراحل رشدی، تقسیم بر تراکم جمعیت اولیه Pi^4 [Pi] به‌طور گسترده برای تشخیص مقاومت و حساسیت گیاهان به نماتد استفاده می‌شود (پینوشت و همکاران، ۱۹۹۱؛ مارول و پینوشت، ۱۹۹۱). جداسازی نژادها و پاتوتیپ‌های جمعیت‌های مختلف درون یک گونه نماتد براساس اختلاف در ترجیح میزبانی، پاسخ نماتد به گیاه میزبان موردنظر، میزان تولیدمثل بر روی ارقام یا توده‌های مقاوم میزبان، میزان تولیدمثل روی ارقام مختلف میزبان موردنظر و شدت بیماری‌زایی متفاوت روی ارقام مختلف میزبان انجام می‌شود (ریگز و نیبلاک، ۱۹۹۸؛ وایت‌هد، ۱۹۹۷؛ مارین و همکاران، ۱۹۹۹). در چند سال گذشته، بررسی پایه‌های اقتصادی در نواحی جغرافیایی مختلف نشان داده است که بین جمعیت‌های مختلف *P. vulnus* در دامنه میزبانی و بیماری‌زایی، اختلاف وجود دارد (پینوشت و همکاران، ۱۹۹۱؛ پینوشت و همکاران، ۱۹۹۲؛ پینوشت و همکاران، ۱۹۹۴؛ پینوشت و همکاران، ۱۹۹۶؛ سیمون و همکاران، ۱۹۹۵؛ مارول و همکاران، ۱۹۹۰؛ نیکزپیر و پینوشت، ۲۰۰۱؛ ویتو و همکاران، ۲۰۰۲؛ هراندز-دورگو و همکاران، ۱۹۹۹). با این وجود هنوز نژاد خاصی برای این نماتد گزارش نشده است.

- 1- Host Differences
- 2- Reproduction Factor
- 3- Final Population
- 4- Initial Population

تهیه خاک جهت استفاده در گلدان‌های اصلی آزمایش:
ابتدا مخلوطی از ماسه، خاک مزرعه و کود حیوانی پوسیده (به نسبت مساوی) با سم متیل بروماید (۵۰ گرم در مترمکعب) استریل شد. مخلوط خاک برگ (پیت ماس) و پرلیت نیز به‌طور جداگانه با استفاده از اتوکلاو پاستوریزه شدند. خاک استفاده شده در گلدان‌های اصلی آزمایش، متشکل از پیت، پرلیت و مخلوط خاک استریل (به نسبت ۱۵/۵: ۰/۵: ۱) بود. آزمایش در گلدان‌های با حجم ۱۵۰۰ سانتی‌مترمکعب انجام شد.

روش تلقیح در پای گیاهان: سوسپانسیون آب و نماتد به‌میزان ۲۵۰ عدد نماتد (از هر کدام از سنین مختلف لارو، نر و ماده بالغ) در ۱ سی‌سی آب مقطر استریل تنظیم شد. سپس ۸۰۰ نماتد از هر دو جدایه در سه سوراخی با عمق ۳ سانتی‌متر و فاصله ۲ سانتی‌متر از طوقه، در پای گیاهان موردنظر تلقیح شدند. علاوه بر این به‌منظور اطمینان از کاربرد جمعیت کافی، گیاهان موردنظر با ۱۵۰۰ نماتد جدایه افزا نیز تلقیح شدند لیکن مقایسه نتایج با ۸۰۰ نماتد صورت گرفت (جدول ۳). گلدان‌های تلقیح شده در روی میز سیمانی قرار گرفتند. آزمایش در شرایط گلخانه با دمای کنترل شده (28 ± 3) درجه سانتی‌گراد در بهار و تابستان انجام شد. گیاهان در موقع نیاز آبیاری و هر دو هفته یک‌بار با محلول غذایی (کود کامل^۱) به‌میزان ۱/۲ گرم در لیتر محلول‌پاشی شد. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار برای هر جدایه و به همین تعداد شاهد برای مجموع دو جدایه به‌مدت ۳ ماه به‌طول انجامید.

بررسی تولیدمثل نماتد بر روی گیاهان تلقیح شده
استخراج نماتد از ریشه: جهت استخراج نماتد از ریشه از روش تری (وایت هد و همینگ، ۱۹۶۵) استفاده شد. ابتدا مقادیر موردنظر ریشه به قطعات ۰/۵ تا ۱ سانتی‌متری تقسیم و روی تری قرار گرفت. سینی تری پر از آب شده به‌طوری‌که قطعات ریشه در آب غرقاب شوند. ۱۰ روز متوالی آب موجود در سینی از الک ۴۰۰ مش عبور داده شده و نماتدها جمع‌آوری و مجموع آن‌ها شمارش شد.

خاک و ریشه، جداسازی و پس از ضدعفونی آن‌ها با محلول سولفات استرپتومایسین ۶۰۰۰ پی.پی.ام به‌مدت ۲۴ ساعت (پورجم، ۱۹۹۸)، اقدام به پرورش آن‌ها در محیط کشت دیسک هویج شد (مودی و همکاران، ۱۹۷۳). جهت تلقیح نماتدها روی محیط کشت، از دیسک‌های سالم هویج استفاده شد. دیسک‌های تلقیح شده به‌مدت دو تا سه ماه در دمای ۲۳ درجه سانتی‌گراد نگهداری و پس از اطمینان از رشد نماتد، به یخچال منتقل شد. نمونه‌های کشت شده به‌مدت یک‌سال در یخچال (دمای ۴ تا ۶ درجه سانتی‌گراد) قابل نگهداری است.

بررسی تنوع مورفومتری جدایه‌های *Pratylenchus vulnus* ایران: در اندازه‌گیری، به‌منظور حذف اثرات اقلیم و میزبان، هر دو جمعیت نماتد از محیط کشت دیسک هویج استخراج و آماده‌سازی نمونه‌ها به‌روش تکمیل شده دگریس صورت گرفت (دگریس، ۱۹۶۹). پس از تهیه اسلاید، با استفاده از میکروسکوپ المپوس^۱ مجهز به لوله ترسیم^۲ اندازه‌گیری و ترسیم نماتدها صورت گرفت. از هر جمعیت ۵۰ نماتد ماده و ۲۰ نماتد نر اندازه‌گیری شد. پس از اندازه‌گیری شاخص‌های موردنظر داده‌ها وارد نرم‌افزار Excel شد (پورجم، ۱۹۹۸). میانگین، انحراف معیار و ضریب تغییرات هر ویژگی محاسبه و این ارزش‌ها با شاخص‌های مهم تشخیص این گونه در منابع مختلف مقایسه شد (کوربت، ۱۹۷۴؛ لوف، ۱۹۹۱؛ هندو و گلدن، ۱۹۸۹).

بررسی ترجیح میزبانی جدایه‌های *Pratylenchus vulnus* ایران: حساسیت میزبانی دو گونه گیاه افرا پلت (*Acer velutium* Boiss, 1845) و افرا شیردار (*Acer cappadocicum* Glod, 1984)، دو گونه گیاه زراعی ذرت (*Zea mays* L.) رقم هیبرید ۷۰۴ و سویا (*Glycine max* (L.) Merrill) رقم ویلامز و زیتون (*Olea* sp.) نسبت به دو جدایه *Pratylenchus vulnus* ایران مورد بررسی قرار گرفت. تمامی گیاهان به‌جز زیتون از بذر پرورش یافتند.

1- Olympus Model BH-2
2- Drawing Tube

از طرح کاملاً تصادفی، با نرم‌افزار SPSS (مدل ۱۳) و MSTAT-C بررسی شده و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن، آزمون توکی و ال، اس، دی در سطح ۱ درصد صورت گرفت (یزدی صمدی و همکاران، ۱۹۹۷).

نتایج و بحث

نتایج حاصل از بررسی تنوع مورفومتری جدایه‌های *Pratylenchus vulnus* ایران: بررسی میزان تنوع صفات اندازه‌گیری شده در ماده و نر دو جدایه (جدول ۱) با استفاده از روش UPGMA و ضریب تشابه اقلیدسی در نرم‌افزار کامپیوتری MVSP-32 نشان داد که در مجموع صفات مورفومتری، فاصله میان نماتدهای ماده نسبت به نماتدهای نر دو جدایه بیشتر است. نماتدهای ماده دو جدایه فاصله بیش از ۱۰۳ را نشان می‌دهند، در حالی که فاصله بین نماتدهای نر بیش از ۶۵ است. اختلاف‌های بین و درون جمعیتی و همین‌طور درصد تنوع درون گونه‌ای هر کدام از صفات اندازه‌گیری شده با استفاده از تجزیه واریانس، در نماتدهای ماده و نر جدایه‌های موردنظر در جدول ۲ نشان داده شده است.

صفات موجود در جدول مذکور با توجه به افزایش تنوع مورفومتری بین جمعیت‌ها مرتب شده‌اند. ویژگی‌های موردنظر براساس اختلاف موجود بین آن‌ها ($p \leq 0.05$) در سه گروه طبقه‌بندی شدند: ۱- تنوع (مورفومتری) درون گونه‌ای پایین (کمتر از ۵۰ درصد)؛ ۲- تنوع درون گونه‌ای متوسط (بین ۵۰ تا ۷۰ درصد)؛ و ۳- تنوع درون گونه‌ای بالا (بیشتر از ۷۰ درصد).

شاخص‌های عرض بدن، عرض بدن در ناحیه مخرج، L ، b ، طول کیسه عقبی رحم و b' از جمله ویژگی‌هایی هستند که دارای تنوع مورفومتری بالایی بین جمعیت‌ها بوده و با نتایج کارلاکس و همکاران (۲۰۰۴) که جمعیت‌ها را بر روی محیط‌های مختلف در شرایط آزمایشگاهی کشت داده بودند، مطابقت دارد. این محققان اختلاف بیش از ۵۰ درصد را برای این ویژگی‌ها لحاظ

رنگ‌آمیزی بافت ریشه جهت دیدن نماتد مولد زخم: به‌منظور مشاهده و بررسی نماتدهای مولد زخم و تخم‌های آن در ریشه و عکس‌برداری از آن‌ها، اقدام به رنگ‌آمیزی بافت ریشه شد. جهت رنگ‌آمیزی نماتد در ریشه روش‌های هوپر (۱۹۸۶) و برد و همکاران (۱۹۸۳) مورد آزمایش قرار گرفت.

استخراج نماتد از خاک: پس از خارج کردن ریشه‌ها از گلدان، خاک گلدان وزن و سپس به‌طور کامل مخلوط شد. ۱۰۰ گرم از خاک مخلوط شده روی سینی یا تری قرار گرفت و آب حاوی نماتد (محتوای سینی) دو بار و طی دو روز متوالی از الک ۴۰۰ مش عبور داده و نماتدهای جمع‌آوری شده در الک، در بشر کوچک جمع‌آوری و با استفاده از پتری شمارش بررسی و پس از تعیین تعداد دقیق نماتد در ۱۰۰ گرم خاک، جمعیت نماتد در کل خاک گلدان تخمین زده شد (وایت هد و همینگ، ۱۹۶۵).

تجزیه و تحلیل داده‌ها

تجزیه داده‌های زیست‌سنجی (مورفومتری): داده‌های زیست‌سنجی و اعداد مربوط به میانگین شاخص‌های اندازه‌گیری شده با استفاده از نرم‌افزار کامپیوتری MVSP-32 با روش UPGMA^۱ و ضریب تشابه اقلیدسی مورد بررسی قرار گرفت. همچنین تنوع بین جمعیتی صفات مورد بررسی، با استفاده از روش تجزیه واریانس در نرم‌افزار کامپیوتری StatGraphic انجام گرفت.

تجزیه داده‌های گلخانه‌ای: پس از تخمین کل جمعیت نماتد در ریشه و خاک تمامی تکرارها، فاکتور تولیدمثلی نماتد $[Rf] = تراکم جمعیت نهایی (Pf)$ تمامی مراحل رشدی، تقسیم بر تراکم جمعیت اولیه (Pi) به‌عنوان معیاری برای حساسیت میزبانی گیاهان مختلف به این دو جدایه محاسبه شد. سپس تجزیه واریانس داده‌های حاصل

1- Unweighted Pair Group Method With Arithmetic Average

کرده‌اند که در بین این ویژگی‌ها تنها طول و قطر بدن ماده اختلاف بیش از ۷۰ درصد را نشان می‌دهد. شاخص V از جمله ویژگی‌هایی است که از اختلاف پایینی برخوردار است (جدول ۲). این نتیجه با نتایج تحقیقات دیگران نیز تطابق دارد (دوست و همکاران، ۲۰۰۱؛ لاکس و همکاران، ۲۰۰۴).

جدول ۱- مشخصات مورفومتری جمعیت‌های نر و ماده *Pratylenchus vulnus* در ایران کشت شده در محیط کشت دیسک هویج (اندازه‌ها برحسب میکرومتر).

شاخص‌های تشخیصی	منطقه مغان		منطقه بهشهر	
	ماده	نر	ماده	نر
n	۵۰	۲۰	۵۰	۲۰
L	۶۰۴ (۴۶۱-۷۰۲)	۵۰۹ (۴۴۹-۵۷۷)	۶۴۲ (۵۵۴-۷۸۱)	۵۳۵ (۴۸۲-۶۴۸)
L'	۵۶۸ (۴۴۰-۶۴۱)	۴۸۵ (۴۳۴-۵۵۰)	۶۱۷ (۵۲۷-۷۵۲)	۵۰۴ (۴۶۰-۵۵۷)
a	۳۱/۴ (۲۵,۶-۳۸,۵)	۳۰/۹ (۲۶/۴-۳۴/۴)	۲۷/۹ (۲۳/۴-۳۵/۶)	۳۱/۶ (۲۶-۴۶/۴)
b	۷ (۵/۲-۸/۳)	۶/۳ (۵/۹-۶/۶)	۷/۴ (۶/۱-۸/۲)	۶/۷ (۶-۷/۵)
b'	۴/۵ (۳/۷-۵/۴)	۴/۳ (۳/۷-۵)	۴/۸ (۴/۱-۵/۷)	۴/۴ (۳/۹-۴/۹)
c	۲۳/۲ (۱۶/۸-۲۶/۶)	۲۱/۷ (۱۸/۶-۲۹/۹)	۲۴/۳ (۲۰/۵-۲۹/۳)	۲۲ (۱۸/۹-۲۸/۹)
c'	۲/۵ (۱/۸-۴/۱)	۲/۱ (۱/۵-۲/۴)	۲/۱ (۱/۸-۲/۷)	۲ (۱/۵-۲/۶)
V	۸۱/۱ (۷۴/۸-۸۴/۲)	-	۸۱/۳ (۷۴/۸-۹۱/۴)	-
V'	۸۴/۸ (۷۸/۸-۸۸)	-	۸۴/۸ (۷۸/۸-۹۵)	-
Head Anules	۳/۴ (۳-۴)	۳/۱ (۳-۴)	۳/۳ (۳-۴)	۳/۱ (۳-۴)
Head Height	۲/۶ (۲-۳)	۲/۴ (۲-۳)	۲/۶ (۲-۳)	۲/۴ (۲-۳)
Head Width	۷/۸ (۷-۹)	۶/۹ (۶-۸)	۸/۱ (۶/۵-۹)	۷ (۶-۸)
Stylet	۱۴/۱ (۱۲-۱۷)	۱۳/۳ (۱۲۹-۱۴)	۱۴/۵ (۱۳-۱۶/۵)	۱۳/۶ (۱۳-۱۵)
Conus	۶/۹ (۶-۸)	۶/۷ (۶-۷)	۷/۳ (۶/۵-۸/۵)	۶/۸ (۶-۷/۵)
m	۰/۵ (۰/۴-۰/۶)	۰/۵ (۰/۴-۰/۵)	۰/۵ (۰/۵-۰/۶)	۰/۵ (۰/۵-۰/۵)
Dgo	۲/۲ (۱/۵-۵/۴)	۲/۲ (۱/۵-۳)	۲/۵ (۱/۵-۵)	۲/۵ (۱/۵-۳)
O	۱۵ (۱۰-۲۷/۶)	۱۶ (۱۰/۷-۲۳/۱)	۱۷ (۱۰/۷-۲۳/۱)	۱۸ (۱۱/۵-۲۳/۱)
Median bulb	۵۸/۹ (۴۹-۶۷)	۵۳/۶ (۴۹-۶۰)	۶۰/۷ (۵۲-۷۱)	۵۶/۳ (۵۰-۶۶)
MB	۶۷/۹ (۵۵/۷-۷۵/۹)	۶۶/۴ (۶۱/۴-۶۹/۱)	۶۹/۴ (۶۲/۵-۷۴/۷)	۷۰ (۶۲/۵-۸۳/۵)
Excretory Pore	۸۵/۵ (۷۱-۱۰۲)	۷۵/۶ (۶۵-۸۴)	۸۵/۱ (۶۶-۹۶)	۷۴/۸ (۵۶-۸۵)
Oesophagus	۸۶/۹ (۷۵-۱۰۰)	۸۱/۷ (۷۱-۸۹)	۸۷/۶ (۷۵-۱۰۴)	۷۹/۶ (۷۵-۸۷)
End of Glands	۱۳۴/۴ (۱۱۵-۱۶۰)	۱۱۹ (۱۰۷-۱۲۹)	۱۳۴ (۱۰۸-۱۵۳)	۱۲۱ (۱۰۷-۱۴۲)
Overlappin	۴۶/۷ (۲۷-۶۹)	۳۸/۵ (۲۶-۵۰)	۴۶/۷ (۳۳-۶۱)	۵۲/۸ (۳۰-۱۴۲)
Head-Vulua	۴۸۹/۲ (۳۷۶-۵۷۱)	-	۵۲۳ (۴۴۷-۶۶۲)	-
Body Width	۱۹/۳ (۱۶-۲۴)	۱۶/۶ (۱۴/۵-۱۸)	۲۳/۲ (۱۷-۳۰)	۱۷/۲ (۱۱-۲۰)
Annule Width	۱/۴ (۱-۲/۲)	۱/۲ (۱-۱/۵)	۱/۵ (۱/۱-۱/۸)	۱/۳ (۱/۲-۱/۶)
Lateral Field Width	۵/۶ (۴-۸)	۵/۷ (۴/۵-۷)	۵/۹ (۴-۹)	۶/۱ (۵-۷/۵)
GL or TL	۲۶۴/۴ (۱۵۵-۳۷۵)	۲۵۶ (۱۶۵-۵۰۳)	۳۸۷/۷ (۱۸۸-۵۹۱)	۳۰۰ (۲۲۱-۳۸۵)
G or T	۴۳/۶ (۲۵/۳-۵۶/۱)	۴۸ (۳۴/۲-۹۴/۷)	۵۲/۴ (۳۲/۸-۸۲/۱)	۵۵/۹ (۴۰/۲-۷۵/۵)
PUS	۳۶/۲ (۱۶-۵۶)	-	۴۵ (۳۵-۵۹)	-
PUS/Body Width	۱/۹ (۰/۶-۲/۷)	-	۲ (۱/۵-۲/۹)	-
Anal Body Width	۱۰/۵ (۷-۱۴)	۱۱/۵ (۱۰-۱۳)	۱۲/۶ (۱۰-۱۶)	۱۲/۳ (۹-۱۴)

۱- طول بدن تا دم ۲- فاصله بین محل ریزش غده پستی مری تا زیر گره استابلیت ۳- طول کیسه عقبی رحم

جدول ۲- اختلافات صفات مورفومتری در نماتدهای ماده و نر جمعیت‌های جداییه‌های ایرانی *Pratylenchus vulnus*

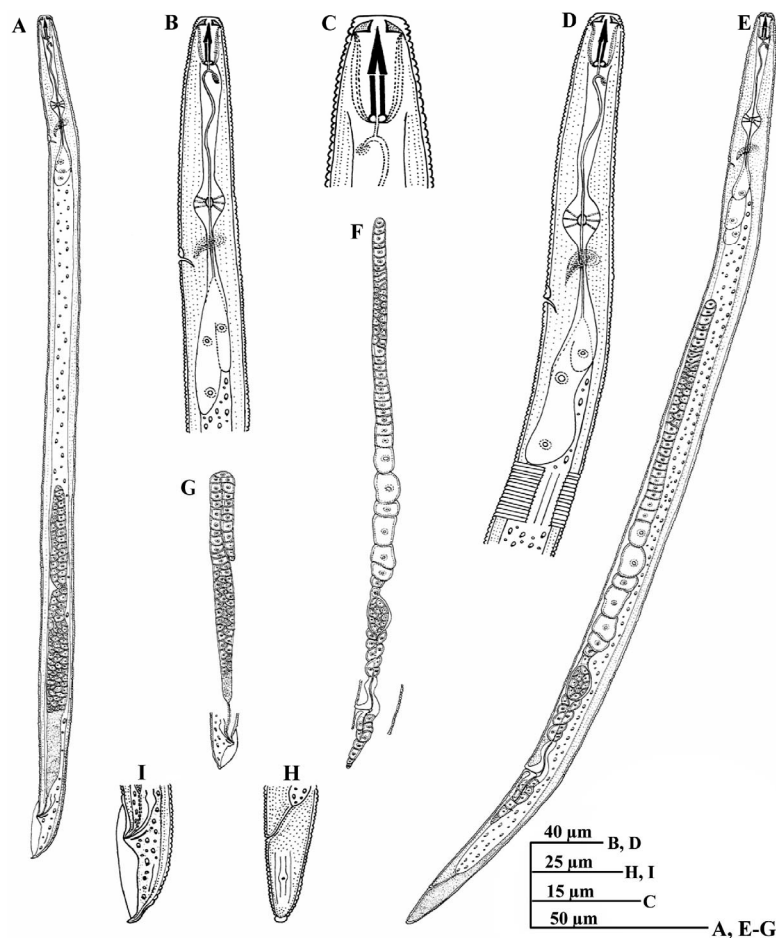
درصد تنوع بین جمعیت‌ها در نماتد نر	تنوع مورفومتری بین جمعیت‌ها در نماتد نر	صفات در نماتد نر	درصد تنوع مورفومتری بین جمعیت‌ها در نماتد ماده	تنوع مورفومتری بین جمعیت‌ها در نماتد ماده	صفات در نماتد ماده
۲/۱	۰/۰۰۶۹۴۴۴۴	Head Height	۰	۰/۰۲۸۸۴۶۲	Head-Vulva
۲/۹۶	۰/۳۶۰۲۹۴	c	۰	۰/۰۲۸۸۴۶۲	Overlapping
۳/۲	۴	End of Glands	۰/۶۳	۰/۰۰۲۲۹۵۹۲	Head Height
۴/۹۱	۴/۴۰۸۳۳	Exc. Pore	۱	۲/۱۳۰۴۳	End of Glands
۵/۱	۰/۵۳۳۳۳۳	DGO	۹/۴۴	۱/۷۲۴۱۴	Tail Annuls
۵/۵	۰/۰۳۱۲۵	Gubernaculum	۱۱	۱/۰۰۰۴۲	V
۷/۷۷	۱/۰۵۸۸۲	Tail	۱۴/۹	۱۳/۱۲۸۲	Oesophagus
۸	۰/۰۶۲۵	Head Width	۱۶/۱	۲/۴۵۶۸۱	V'
۲۱/۷	۰/۰۴۰۸۳۷۵	c'	۲۰/۳۵	۲۱/۱۲۵	Exc. pore
۲۳/۸	۱/۸۸۲۳۵	Body Width	۲۹	۷/۰۲۴۸۶	c
۲۴/۳	۰/۳	Stylet	۳۹/۵	۰/۵۷۰۹۴۸	c'
۲۴/۴۲	۲۷۲/۱۷۷	Overlapping	۴۶/۹	۰/۰۹۵۵۸۶۹۶	Annule Width
۲۷/۱	۸/۸۴۳۴	a	۴۷/۴	۱۵/۶۲۱۶	Tail
۳۷/۹	۰/۱۹۵۳۱۳	Conus	۵۶	۰/۳۰۷۸۲۱	PUS/Body Width
۳۷/۳	۱۶/۱۸۶۸	O	۶۷/۱	۷۲/۸۵۹۷	Median bulb
۳۸/۶	۰/۰۰۰۷۵	m	۶۸/۶	۱/۴۶۹۴۴	Head Width
۳۹/۵	۲۶/۰۴۱۷	Oesophagus	۷۰	۳/۰۴۷۶۲	Stylet
۵۲/۶۱	۱۸۹۷/۵۳	L'	۷۰/۷	۳۷۶۱۰۳	MB
۵۶/۰۲	۷	Phasmid-Annus	۷۷/۶	۰/۰۰۴۲۳۳۵	m
۵۷/۴	۰/۲۳۳۸۴۴	b'	۷۹/۱	۲/۱۴	DGO
۶۹/۵۷	۵۹۲/۶۵۸	T	۷۹/۷	۱۱۲/۳۶۹	O
۷۰/۴۹	۹/۰۳۱۲۵	Spicul	۸۳/۱	۲/۳۵۱۵۷	b
۷۱/۳۲	۶۶۸۲/۲۳	L	۸۳/۶	۱۷۶۰/۵۳	Vulva-Annus
۷۲/۱	۶/۰۰۹۶۲	Anal Body Width	۸۸/۴	۸۱/۲۸۱۳	Phasmid-Annus
۷۳/۳	۷۷/۰۰۶۲	Median bulb	۸۵/۵	۳۵۸۱۵/۶	L
۷۷/۱	۱۰۷/۳۱۵	MB	۸۷/۳۹	۱/۶۹۶۳۸	b'
۷۷/۴	۲۸۳۵۳/۸	TL	۹۰	۳/۰۴۷۶۲	Conus
۷۸	۰/۹۳۳۸۹۱	b	۹۰/۱	۱۶۳۰/۴۵	G
			۹۲	۴۳۴۴۳/۹	L'
			۹۴/۳۶	۱۱۴۳۱۶	GL
			۹۴/۸	۱۶۶۶/۹۲	PUS
			۹۶	۲۷۰/۱۱۱	a
			۹۶/۹	۳۴۴	Body Width
			۹۶/۹	۵۷/۱۹۱۴	Anal Body Width

مانند ناحیه جغرافیایی (دوست و همکاران، ۱۹۹۶)، میزبان (فورچونر و کوان هرو، ۱۹۸۰؛ تارت و مای، ۱۹۷۶) و درجه حرارت (دوست و همکاران، ۲۰۰۱) است. بنابراین باید منع نمونه‌ها به‌طور دقیق مشخص شود. ون دن برگ (۱۹۷۱)، پنج جمعیت مختلف را تحت نام *P. vulnus* از آفریقای جنوبی اندازه‌گیری و گزارش نموده است که بیانگر وجود تغییرات مورفومتری وسیع در برخی

نماتدها براساس شکل ظاهری توصیف و با توجه به خصوصیات ظاهری و زیست‌سنجی تشخیص داده می‌شوند. از آنجا که این ویژگی‌ها در گونه‌های مختلف بسیار نزدیک و با یکدیگر هم‌پوشانی دارد تشخیص صحیح گونه‌ها از یکدیگر همواره کار آسانی نیست. اختلافات مورفومتری بین جمعیت‌های یک گونه نماتد تا حدود زیادی تحت تأثیر فاکتورهای محیطی؛

اگر یک ویژگی دارای تنوع بین جمعیتی پایین باشد اختلاف کمی در بین جمعیت‌ها داشته و بنابراین برای تشخیص گونه مهم می‌باشد، در حالی که ویژگی‌های دارای تنوع بین جمعیتی بالا فاقد ارزش تشخیصی بوده و بهتر است برای مقایسه جمعیت‌ها مورد توجه قرار گیرد. مشخصات شکل‌شناسی دو جدایه ایرانی *Pratylenchus vulnus* مشابه نمونه‌های گزارش شده بود و دو جدایه نیز اختلاف ظاهری شاخصی با یکدیگر ندارند (شکل ۱).

خصوصیات مهم مثل طول استایلت (۱۶/۵-۱۲/۵ میکرون)، محل ولوا (۷۱/۶ تا ۸۲ درصد طول بدن) و شاخص *a* (۱۹/۷-۴۲) می‌باشد. دوست و همکاران (۱۹۹۶) نیز شش جمعیت *P. vulnus* از اروپا و آمریکا را از نظر مورفولوژی و مورفومتری مورد بررسی قرار داده و اعلام نمودند که جمعیت‌های موردنظر از جنبه‌های مختلف دارای تغییرات درون گونه‌ای بوده و مشخصات آن‌ها تحت تأثیر شرایط اقلیمی و میزبان قرار می‌گیرد.

شکل ۱- نمایی از شکل ظاهری نماتد *Pratylenchus vulnus*: نر (A-B, G, I). A: نمای کلی بدن، B: ناحیه مری، G: اندام تولیدمثل و بخش عقبی بدن و I: دم. ماده (C-F, H): C: بخش جلویی بدن، D: ناحیه مری، E: نمای کلی بدن، F: اندام تولیدمثل و H: دم.

نتایج بررسی ترجیح میزبانی تعدادی از گیاهان به دو جدایه *Pratylenchus vulnus* ایران: نتایج حاصل نشان داد که شاخص تولیدمثلی نماتد برای هر دو جدایه بهشهر (*P. vulnus* ISO. Behshahr) و مغان (*P. vulnus* ISO. Moghan) در روی دو درخت جنگلی افرا پلت و افرا شیردار بیشتر از یک است (جدول ۳). نتایج مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن نشان داد که سرعت تولیدمثل جدایه بهشهر *P. vulnus* بر روی افراپلت نسبت به جدایه مغان بیشتر

نتایج بررسی ترجیح میزبانی تعدادی از گیاهان به دو جدایه *Pratylenchus vulnus* ایران: نتایج حاصل نشان داد که شاخص تولیدمثلی نماتد برای هر دو جدایه بهشهر (*P. vulnus* ISO. Behshahr) و مغان (*P. vulnus* ISO. Moghan) در روی دو درخت جنگلی افرا پلت و افرا شیردار بیشتر از یک است (جدول ۳). نتایج مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن نشان داد که سرعت تولیدمثل جدایه بهشهر *P. vulnus* بر روی افراپلت نسبت به جدایه مغان بیشتر

است ($p \leq 0/01$). برخلاف این که سرعت تولیدمثل هر دو جدایه بر روی افرا شیردار هیچ تفاوت آماری معنی داری نداشته ($p \leq 0/01$) و این گیاه میزبان هر دو جدایه می باشد ($Rf > 1$)، ولی سرعت تولیدمثل نماتدها بر روی آن به مراتب کمتر از افرا پلت است (جدول ۳). شاخص Rf برای هر دو جدایه بهشهر و مغان، در روی گیاهان ذرت، سویا و زیتون کمتر از یک است (جدول ۳). حتی با افزایش مایه تلقیح جدایه افرا به ۱۵۰۰ (در ذرت و سویا) و ۲۰۰۰ (در زیتون)، باز فاکتور تولیدمثلی کمتر از یک به دست آمد (جدول ۳). لذا این گیاهان به عنوان گیاه میزبان در نظر گرفته نمی شوند. در گیاه ذرت که با ۸۰۰ و ۱۵۰۰ نماتد جدایه بهشهر تلقیح شده بود، پس از سه ماه هیچ نماتی از خاک و ریشه بازیافت نشد. در گیاه سویا که با ۸۰۰ و ۱۵۰۰ نماتد از این جدایه تلقیح شده بود نیز تعداد کمی نماتد بازیافت شد که احتمالاً باقی مانده

اینوکولوم اولیه است. نهالهای دو ساله زیتون که موقع تلقیح دارای توده ریشه بیشتری نسبت به سایر گیاهان مورد آزمایش بودند، در تلقیح با ۸۰۰ نماتد جدایه بهشهر و مغان پس از سه ماه هیچ نماتی از ریشه و خاک آنها بازیافت نشد، ولی در تلقیح با ۲۰۰۰ نماتد جدایه بهشهر، در پایان آزمایش ۳۴۶ نماتد وجود داشت که کمتر از میزان تلقیح شده بود و احتمالاً از اینوکولوم اولیه باقی مانده است (جدول ۴). نتایج دیگر حاصل از این تحقیق حاکی است که هیچ اختلاف معنی داری ($p \leq 0/01$) بین میزان مایه تلقیح جدایه بهشهر که بر روی گیاه افرا پلت (۸۰۰ و ۱۵۰۰)، سویا (۸۰۰ و ۱۵۰۰) و زیتون (۸۰۰ و ۲۰۰۰) تلقیح شده بود، وجود نداشت (جدول ۴) لذا استفاده از ۸۰۰ نماتد در هر مرحله تلقیح کافی و قابل توصیه است.

جدول ۳- ارزش Rf دو جدایه ایرانی *Pratylenchus vulnus* در روی چند گیاه.

جدایه های نماتی			جدایه بهشهر <i>P. vulnus</i>			جدایه مغان <i>P. vulnus</i>		
گیاهان میزبان	جمعیت اولیه	جمعیت نهایی*	Rf	جمعیت اولیه	جمعیت نهایی*	Rf	جمعیت اولیه	جمعیت نهایی*
افراپلت	۸۰۰	۱۱۴۹۲	۱۴/۳	۸۰۰	۲۰۴۰	۲/۷	۸۰۰	۲۰۴۰
افراشیردار	۸۰۰	۳۶۰۰	۴/۵	۸۰۰	۲۲۰۸	۲/۵	۸۰۰	۲۲۰۸
زیتون	۸۰۰	۰	۰	۸۰۰	۰	۰	۸۰۰	۰
ذرت	۸۰۰	۰	۰	۸۰۰	۰	۰	۸۰۰	۰
افراپلت	۱۵۰۰	۱۵۰۹۶	۱۰	-	-	-	-	-
زیتون	۲۰۰۰	۳۴۶	۰/۱	-	-	-	-	-
ذرت	۱۵۰۰	۰	۰	-	-	-	-	-

* جمعیت نهایی تعداد کل لارو، نر و ماده در خاک است. داده ها نتیجه ۳ تکرار است.

جدول ۴- مقایسه میزان کل تولیدمثل* نماتد *Pratylenchus vulnus* جدایه بهشهر با مقادیر متفاوت تلقیح شده در روی گیاهان.

گیاهان	اینوکولوم اولیه	تعداد کل جمعیت نماتد در خاک و ریشه
افراپلت	۸۰۰	۳۰۷۳۸/۶ ^a
افراپلت	۱۵۰۰	۲۰۶۷۱/۰۶ ^a
زیتون	۸۰۰	۰ ^b
زیتون	۲۰۰۰	۳۴۶ ^b
ذرت	۸۰۰	۰ ^c
ذرت	۱۵۰۰	۰ ^c
سویا	۸۰۰	۴۳ ^d
سویا	۱۵۰۰	۱۰ ^d

* داده ها میانگین ۳ تکرار هستند. حروف مشابه (مربوط به یک گیاه) نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار در آزمون چند دامنه ای دانکن است ($p \leq 0/01$).

در گیاهانی که به‌عنوان میزبان برای جدایه‌های ایرانی *P. vulnus* محسوب می‌شوند، رنگ‌آمیزی سیستم ریشه نیز حاکی از وجود نماتد در بافت ریشه است و نماتدهای ریشه به‌راحتی با استفاده از قیف برمن بازیافت شده‌اند

(شکل ۲). هر دو روش رنگ‌آمیزی مورد استفاده برای مشاهده نماتدها در بافت ریشه مناسب بود (برد و همکاران، ۱۹۸۳؛ هوپر، ۱۹۸۶).

الف

ب

شکل ۲- الف- نماتدهای ماده بالغ *Pratylenchus vulnus* درون بافت پارانشیم، ب- تخم نماتد درون بافت (X ۱۰۰۰).

وجود اختلاف در سرعت تولیدمثل جدایه‌های مختلف *P. vulnus* در تحقیقات محققان دیگر نیز به اثبات رسیده و مشخص شده است که جمعیت‌های مختلف *P. vulnus* در روی هسته‌داران، دانه‌داران و سوزنی‌برگان ترجیح میزبانی متفاوتی دارند (پینوشت و همکاران، ۱۹۹۱؛ پینوشت و همکاران، ۱۹۹۲؛ پینوشت و همکاران، ۱۹۹۴؛ پینوشت و همکاران، ۱۹۹۶؛ نیکزبیر و پینوشت، ۲۰۰۱). نژادها به‌طور عمده براساس پاسخ گیاه میزبان تعیین می‌شوند؛ برای مثال مشخص شده است که جدایه‌های *R. similis* که از مرکبات جدا شده است تنها به مرکبات حمله کرده و جدایه‌هایی که از موز جدا شده‌اند نیز فقط به موز حمله می‌کنند (مارین و همکاران، ۱۹۹۹). نژادهای مختلف *P. vulnus* در ایتالیا و اسپانیا بر روی نارنج مشاهده شد (این سرا و وولاس، ۱۹۷۴؛ پینوشت و همکاران، ۱۹۹۴). حرارت، رطوبت خاک، بافت خاک و سایر عوامل محیطی تا حدود زیادی تفریح، نفوذ و تکثیر گونه‌های *Pratylenchus* را تحت تأثیر قرار می‌دهند (کاستیلو و همکاران، ۱۹۹۶؛ میزوکوبو و آداچی، ۱۹۹۷). همچنین تفاوت در شرایط محیطی زنده و غیرزنده در مراحل رشد گیاه و بیماری‌زایی مایه تلقیح نماتد نیز می‌تواند نتایج آزمایش‌های حساس را تحت تأثیر قرار دهد (استافلن، ۲۰۰۰). برای مثال مشخص شده است

که میزان تولیدمثل *Radopholus similis* بر روی موز در سه آزمایش گلخانه‌ای مجزا و میزان تولیدمثل *P. thornei* بر روی سه رقم گندم در دو آزمایش مجزا اختلاف دارد (تامسون و هاک، ۱۹۹۷). از آنجا که گونه‌های *Pratylenchus* درون ریشه نفوذ می‌کنند، توسعه ریشه نیز پروسه نفوذ و تکثیر نماتد را تحت تأثیر قرار می‌دهد و واکنش میزبان نسبت به آلودگی نماتد در سیستم ریشه‌ای پیر و جوان متفاوت است (اسپیچر و همکاران، ۱۹۹۹). هنگام بررسی حساسیت میزبانی، اطلاعات مربوط به تکثیر نماتد مولد زخم یا علائم ظاهری اولیه مثل نکروز بعد از ۲-۳ ماه به‌دست می‌آید.

کشت آزمایشگاهی شرایط یکسانی را برای مایه تلقیح، ماده غذایی، رطوبت و درجه حرارت فراهم کرده و امکان اندازه‌گیری کاملاً دقیقی از میزان تولیدمثل یک یا چند جدایه بر روی میزبان‌های موردنظر و مقایسه آن‌ها با یکدیگر را می‌دهد (شانر و همکاران، ۱۹۹۲). هر دو جدایه ایرانی *P. vulnus* نیز بر روی دیسک هویج و شرایط دمایی یکسان تکثیر شدند؛ لذا اختلاف‌های مشاهده شده در ارتباط با تفاوت تولیدمثلی و دیگر اختلافات مورفولوژیک و مورفومتریکی در دو جدایه مذکور اغلب مربوط به وجود تفاوت‌های ژنتیکی میان جدایه‌های مختلف نماتد مولد زخم است که در تحقیق

نژاد است، لیکن با توجه به عدم گزارش نژاد برای این گونه تاکنون اثبات این مهم نیاز به انجام آزمایش‌های بیشتر و به‌خصوص شناسایی گیاهان محک برای این منظور می‌باشد.

دیگری که بر روی این جدایه‌ها صورت گرفته نیز، به اثبات رسیده است (باکویی، ۲۰۰۷). با وجود این، این تفاوت‌ها در حد اختلاف‌های درون‌گونه‌ای است و این دو جدایه یک گونه واحد هستند. هر چند اختلاف‌های موجود به‌خصوص تفاوت‌های میزبانی گویای اختلاف

منابع

1. Allen, M.W. and Jensen, H.J. 1951. *Pratylenchus vulnus* new species (Nematoda: Pratylenchinae) a parasite of trees and vines in California. Proceeding. Helminthological Society of Washington, 18: 47-50.
2. Bakooie, M. 2007. Morphological, Molecular and Host Range Comparison of Iranian Populations of *Pratylenchus vulnus*. MSc. thesis. Tarbiat Modarress University. Tehran. 171P. (In Persian)
3. Borhani, A., Kheiri, A. and Pourjam, E. 1999. *Acer velutinum* and *A. acappadocicum* tow new hosts for *Pratylenchus vulnus*. Proceeding of the 14th Iranian plant protection congress. P. 358.
4. Byrd, Jr. D.W., Kirkpatrick, T. and Barker, K.R. 1983. An improved technique for cleaning and staining plant tissues for detection of nematodes. *Journal of Nematology*, 15:142-143.
5. Castillo, P., Trapero-Casas, J.L. and Jimenez-Diaz, R.M. 1996. The effect of temperature on hatching and penetration of chickpea roots by *Pratylenchus thornei*. *Plant Pathology*, 45:310-315.
6. Corbett, D.C.M. 1974. *Pratylenchus vulnus*. Commonwealth Institute of Helminthology (C. I. H). Description of plant-parasitic nematodes. Set 3, No.37. Farnham Royal, UK: Commonwealth Agricultural Bureaux.
7. Davis, E.L. and MacGuidwin, A.E. 2000. Lesion nematode disease. The plant Health Instructor. APS net plant pathology online. Available on the <http://apsnet.org>
8. De Grisse, A. 1969. Ridescription ou modifications de quelques techniques utilises dans letude des nematodes phytoparasitaires. *Medede Lingen Rijksfaculteit der Landouwwetenschappen Gent*, 34: 351-369.
9. Doucet, M., Lax, P., Rienzo, J.A. di, Pinochet, J. and Baujard, P. 2001. Temperature induced morphometrical variability in an isolates of *Pratylenchus vulnus* Allen & Jensen, 1951 (Nematoda: Tylenchida). *Nematology*, 3: 1-8.
10. Doucet, M., Pinochet, J., Rienzo, J.A. di, and Di-Rienzo, J.A. 1996. Comparative analysis of morphological and morphometrical characters in six isolates of *Pratylenchus vulnus* Allen & Jensen, 1951 (Nematoda: Tylenchida). *Fundamental and Applied Nematology*, 19: 79-84.
11. Fortuner, R. and Queneherve, P. 1980. Morphometrical variability in *Helicotylenchus* Steiner, 1945. 2: Influence of host on *H. dihystra* (Cobb, 1893) Sher, 1961. *Revue de Nematologie*, 3: 291-296.
12. Gao, X., Cheng, H. and Fang, C. 1999. New diagnostic characters for *Pratylenchus vulnus*. *Nematologica Mediterranea*, 27: 9-13.
13. Handoo, Z.A. and Golden, A.M. 1989. A key and diagnostic compendium to the species of the genus *Pratylenchus* Filipjev, 1936 (Lesion Nematodes). *Journal of Nematology*, 21: 202-218.
14. Hernandez-Dorrego, A., Pinochet, J. and Calvet, C. 1999. Growth response of peach and plum rootstocks infected with *Pratylenchus vulnus* in microplots. *Journal of Nematology*, 31: 656-661.
15. Hooper, D.J. 1986. Preserving and staining nematodes in plant tissues. In: *Laboratory Methodes for Work With Plant and Soil Nematodes*. 6th eds. Southey, J.F. Ministry of Agriculture, Fisheries and Food. Her Majesty's Stationery Office, London, Pp. 81-85.
16. Inserra, R. and Vovlas, N. 1974. Damage by *Pratylenchus vulnus* to sour orange in puglia. *Nematologia Mediterranea*, 2: 183-185.
17. Lax, P., Doucet, M., Rienzo, J.A. di, Pinochet, J. and Baujard, P. 2004. Inter populatin variability in *Pratylenchus vulnus* Allen & Jensen, 1951 (Nematoda: Tylenchida). *Nematology*, 6: 257-260.
18. Lewis, S.A. 1987. Nematode-plant compatibility. In: *Vistas on Nematology*. eds. Veech, J.A. and Dickson, D.W. Hyattsville, MD: The Society of Nematologists, Pp. 246-259.
19. Loof, P.A.A. 1991. The family Pratylenchidae Thorne, 1946. In: *Manual of Agricultural Nematology*. eds. Nickle, W. R. CAB International Marcel Dekker Inc. New York. Pp. 363-423.
20. Marin, D.H., Kaplan, D.T. and Opperman, C.H. 1999. Randomly amplified polymorphic DNA differs with burrowing nematode collection site, but not with host range. *Journal of Nematology*, 31: 232-239.
21. Marull, J. and Pinochet, J. 1991. Host suitability of *Prunus* rootstocks to four *Meloidogyne* species and *Pratylenchus vulnus* in Spain. *Nematropica*, 21: 185-195.
22. Marull, J., Pinochet, J. and Verdejo, S. 1990. Respuesta de cinco cultivars de almendro a cuatro especies nematodes lesionadores en Espana. *Nematropica*, 20: 143-151.

23. Mizukubo, T. 1995. Evidence for *Pratylenchus coffeae* races in differential reproduction on fifteen cultivars (Nematoda: Pratylenchidae). *Japanese Journal of Nematology*, 25: 85-93.
24. Mizukubo, T. and Adachi, H. 1997. Effect of temperature on *Pratylenchus penetrans* development. *Journal of Nematology*, 29: 306-314.
25. Moodey, E.H., Lownesbery, B.F. and Ahmed, J.M. 1973. Culture of the root-lesion nematode *Pratylenchus vulnus* on carrot disks. *Journal of Nematology*, 5: 225-226.
26. Nyczepir, A.P. and Pinochet, J. (2001). Assessment of guardian peach rootstock for resistance to two isolates of *Pratylenchus vulnus*. *Journal of Nematology*, 33: 302-305.
27. Olowe, T. and Corbett, D.C.M. 1984. Morphology and morphometrics of *Pratylenchus brachyurus* and *P. zaeae* II. Influence of environmental factors. *Indian Journal of Nematology*, 14: 6-17.
28. Pinochet, J., Verdejo-Lucas, S. and Marull, J. 1991. Host suitability of eight *Prunus* spp. and one *Pyrus communis* rootstocks to *Pratylenchus vulnus*, *P. neglectus* and *P. thornei*. *Journal of Nematology*, 23: 570-575.
29. Pinochet, J.S., Verdejo, A., Soler, A. and Canals, J. 1992. Host range of the lesion nematode *Pratylenchus vulnus* in commercial fruit, nut tree, *Citrus* and grape rootstocks in Spain. *Journal of Nematology*, 24: 693-698.
30. Pinochet, J., Cenis, J.L., Fernandez, C., Doucet, M. and Marull, J. 1994. Reproductive fitness and Random Amplified Polymorphic DNA variation among isolates of *Pratylenchus vulnus*. *Journal of Nematology*, 26: 271-277.
31. Pinochet, J., Fernandez, C., Alcaniz, E. and Felipe, A. 1996. Damage by a lesion nematode, *Pratylenchus vulnus*, to *Prunus* Rootstocks. *Plant Disease*, 80: 754-757.
32. Pourjam, E., Kheiri, A. and Geraert, E. 1997. The genus *Pratylenchus* Filipjev, 1936 (Tylenchida: Pratylenchidae) from north of Iran. *Mededelingen Faculteit Landbouwkundige en Toegepaste Biologische Wetenschappen, University Gent*, 62/3a: 741-756.
33. Pourjam, E. 1998. Morphological and systematic studies on the genus *Pratylenchus* in North of Iran. Ph.D thesis. Tarbiat Modarress University. Tehran. 261P.
34. Pourjam, E., Kheiri, A., Geraert, E. and Alizadeh, A. 1999. Variations in Iranian populations of *Pratylenchus neglectus* and *P. thornei* (Nematoda: Pratylenchidae). *Iranian Journal of Plant Pathology*, 35: 23-27 [47-67], (In Persian with English summary).
35. Riggs, R.N. and Niblack, T.L. 1998. Nematode pests of oil crops and grain legumes. In: *Plant parasitic nematodes in temperate agriculture*. eds. Evans, K., Trudgill, D.L. and Webster, J.M. CAB International, Pp. 209-258.
36. Roman, J. and Hirschmann, H. 1969. Morphology and morphometrics of six species of *Pratylenchus*. *Journal of Nematology*, 1: 363-386.
37. Shaner, G., Stromberg, L., Lacy, G.H., Barker, K.R. and Pirone, T.P. 1992. Nomenclature and concepts of pathogenicity and virulence. *Annual Review of Phytopathology*, 30: 47-66.
38. Simeone, A.M.; Nicotra, A., Vito, M.D. and Divito, M. 1995. Susceptibility of Progenies of *Actinidia deliciosa*, *A. Chinesis*, and *A. arguta* to four species of *Meloidogyne* and to *Pratylenchus vulnus*. *Nematologia Mediterranea*, 23: 85-89.
39. Singh, D.B., and Khan, E. 1981. Morphological variations in populations of *Pratylenchus thornei* Sher and Allen, 1959. *Indian Journal of Nematology*, 11: 53-60.
40. Speijer, P.R., Boonen, E., Vuylsteke, D., Swennen, R.L. and De Waele, D. 1999. Nematode reproduction and damage to *Musa* sword suckers and sword sucker derived plants. *Nematropica*, 29: 193-203.
41. Stoffelen, R. 2000. Early screening of *Eumusa* and *Australimusa* bananas against root-lesion and root-knot nematodes. Ph.D thesis. Catholic University Leuven, Belgium.
42. Tarte, R. and Mai, W.F. 1976. Morphological variation in *Pratylenchus penetrans*. *Journal of Nematology*, 8: 185-195.
43. Thompson, J.P. and Haak, M.I. 1997. Resistance to root-lesion nematode (*Pratylenchus thornei*) in *Aegilops tauschii* Coss. the D-genome donor to wheat. *Australian Journal of Agricultural Research*, 48: 553-559.
44. Van den Berg, E. 1971. The root lesion nematodes of south Africa (Genus *Pratylenchus* family Hoplolaimidae). Technical Communication Department of Agricultural Technical Services. No: 99 South Africa. No. 99. 133pp.
45. Vito, M.D., Battistini, A. and Catalano, L. 2002. Response of *Prunus* rootstocks to root knot (*Meloidogyne* spp.) and root lesion (*Pratylenchus vulnus*) nematodes. *ISHS Acta Horticulturae*, 592: 663-668.
46. Whitehead, A.G. 1997. *Plant nematode control*. Wallingford, UK, CAB publication, 384Pp.
47. Whitehead, A.G. and Hemming, J.R. 1965. A comparison of some quantitative methods of extracting small vermiform nematodes from soil. *Ann. Appl. Biol.* 55: 25-38.
48. Yazdi-Smadi, B.; Valizadeh, M. and Moghadam, M. 1997. *Statistical designs in the agricultural science*. Tehran University, Tehran, Iran, 764P. (in Persian.)

Intraspecific variation and host specificity of Iranian Populations of *Pratylenchus vulnus*

M. Bakooie¹, *E. Pourjam² and M. Jalali Javaran³

¹Former M.Sc. student Dept. of Phytopathology, Tarbiat Modaress University, Iran,

²Associate Prof., Dept. of Phytopathology, Tarbiat Modaress University, Iran,

³Associate Prof., Dept. of Plant Breeding, Tarbiat Modaress University, Iran

---

Abstract

Morphometrical variance and host preference of two isolates of root-lesion nematode *Pratylenchus vulnus*, extracted from apple and maple trees, were analysed. Studies of morphometric characters (population cultured on carrot disks) with MVSP-32 software (UPGMA method and euclidean similarity coefficient) and also analysis of variance showed that number of variable characters is higher among the female nematodes than the male ones. Characters were grouped into three categories (high variability; higher than 70%, medium variability; between 50% to 70% and low variability; less than 50%) according to a percentage of inter-population variance. In the female nematodes, head-vulva distance and overlapping amount indicated the least variability in the two isolates. However, Body Width and Anal Body Width were the most variability. Host preference of maple (*Acer velutium* and *Acer cappadocicum*), olive (*Olea* sp.), corn (*Zea mays*) and soybean (*Glycine max*) were evaluated for these isolates. *Acer velutium* and *Acer cappadocicum* were good hosts for both isolates. In the soybean plant, Reproductive factor (Rf) was less than 1 and therefore that is not regarded as a host; although nematode penetrated in the root. In the corn and olive plants was observed no penetration of nematode in the roots, therefore these plants were considered as non host plants. The results of this research demonstrated morphometric variability and high host preference in the Iranian isolates of *Pratylenchus vulnus*.

Keywords: Nematode, Host preference, *Acer*, *Pratylenchus vulnus*